

Dagen där jag lämnade
mitt hem för staden

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Dagen där jag lämnade mitt
hem för staden

■ Lena Normén-Younger
■ Brian Wambi
■ Lesley Koyi, Ursula Nafula

This work is licensed under a Creative Commons
Attribution 4.0 International License.

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

svenska SV

III 3

■ Lena Normén-Younger
■ Brian Wambi
■ Lesley Koyi, Ursula Nafula

På den lilla busstationen i min hemby var det fullt av människor och överbelastade bussar. På marken fanns det ännu fler saker som skulle lastas på. Anställda skrek namnen på ställena som bussarna skulle gå till.

"Storstan! Storstan! Vi åker
våsterut!" hörde jag en
billyttrörsäljare röpa. Det var den
bussen som jag behövde åka med.

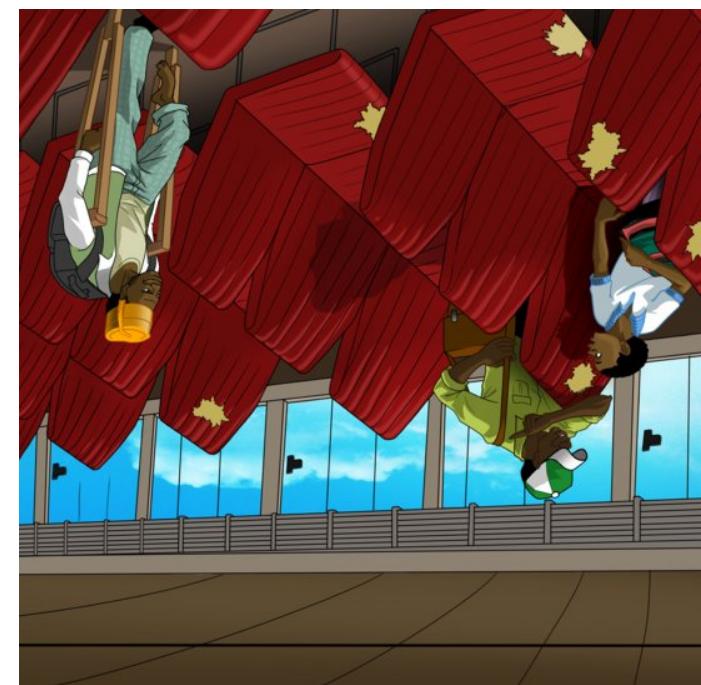
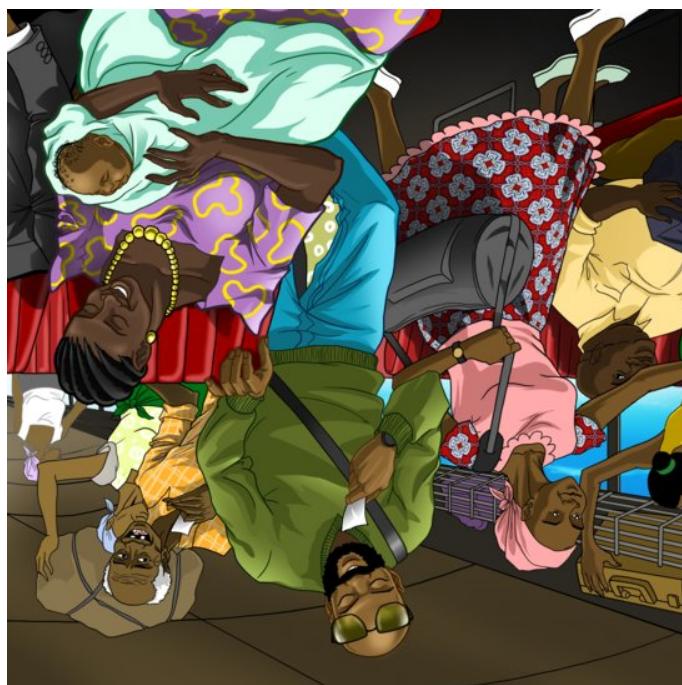
Bussen till storstan var nästan full men fler människor trängde sig på. Vissa packade undan sitt bagage under bussen. Andra lade det på hyllorna på insidan.

Returbussen börjades snabbt att fyllas på. Snart skulle den åka tillbaka österut. Det viktigaste för mig nu var att leta upp min farbrors hus.

Nio timmar senare vaknade jag upp
till ett högt bankande och att man
ropade ut bussen för passagerare
som skulle tillbaka till min hemby.
Jag tog min lilla väska och hoppade
av bussen.

Nya passagerare holl hatt i sina
biljetter när de letade efter
nägontans att sitta på den
småbarn lade dem tillräcka för att
göra det bekvämt för dem på den
långa resan.

Jag tryckte mig ner bredvid ett fönster. Personen som satt bredvid mig höll hårt i en grön plastpåse. Han hade sandaler och en sliten kappa på sig och såg nervös ut.

På vägen lärde jag mig namnet på den plats i storstaden där min farbror bodde utan till. Jag mumlade det fortfarande när jag somnade.

men mina tankar gick tillbaka till
mitt hem. Skulle min mamma vara i
säkerhet? Skulle mina käniner
kunna säljas för pengar? Kommer
min bror att komma ihåg att vattna
mina trädplanter?

Jag tittrade ut genom bussfönstret
och insåg att jag var i fara med att
lämna min hemby, placera där jag
hade växt upp. Jag var på väg till
den stora staden.

Lastandet var färdigt och alla passagerare satt ner. Gatuförsäljare tryckte sig fortfarande in på bussen för att sälja sina varor till passagerarna. Alla ropade namnet på det som fanns att köpa. Orden lät lustiga för mig.

Medan resan fortskred blev det mycket hett på bussen. Jag slöt ögonen och hoppades kunna sova.

Nägra passengerar köpte drycker,
andra köpte små snacks och
började att tugga. De som inte hade
nägra pengar, som jag, tittrade bara
på.

När bussen lämnade bussstationen
stirrade jag ut genom fönstret. Jag
undrade om jag nägontsin skulle
komma tillbaka till min hemby igjen.

Dessa aktiviteter avbröts av att bussen tutade, en signal som visade att vi var färdiga för att åka. En anställd skrek att gatuförsäljarna var tvungna att stiga av.

Gatuförsäljarna knuffade på varandra för att komma ut från bussen. Vissa gav tillbaka växel till passagerarna. Andra gjorde sista-minuten-försök att sälja fler saker.